

Κυριακή 16 Ίουνίου 2019.

Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς

Ίω. 7, 37 – 52 καί 8, 12.

Τήν ἐπιδημία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐορτάζει σήμερα ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία, αὐτή τήν τόσο ἐπίσημη ἡμέρα κατά τήν ὁποία ὀλοκληρώνεται τό ἔργο τῆς Θείας Οἰκονομίας. Συμπληρώνονται δηλαδή ὅλες οἱ ἱστορικές πράξεις πού ἔκανε ἡ Ἁγία Τριάδα ἀπό ἀπεριόριστη ἀγάπη γιά τόν ἄνθρωπο καί γιά τή σωτηρία του. Μετά ἀπό τό περιστατικό τῆς Πεντηκοστῆς ἀρχίζει ἡ φανερό πορεία καί ὁ σημαντικός ρόλος τῆς Ἐκκλησίας μέσα στήν ἀνθρώπινη ἱστορία.

Μετά ἀπό τή σημερινή ἐορτή ἡ φανέρωση τῆς Ἁγίας Τριάδος γίνεται μόνο μέσα ἀπό τό ζωντανό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Αὐτή ἡ ἀποκάλυψη δέν ἔχει πλέον ἀνάγκη τό χῶρο καί τό χρόνο γιά νά συντελεσθεῖ, ἀλλά πραγματοποιεῖται μέσα ἀπό τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας. Τά μυστήρια δέν εἶναι ἀπλές τελετές κοινωνικοῦ περιεχομένου. Δέν εἶναι τυπικές πράξεις, πού τακτοποιοῦν κάποια

θέματα μέ τρόπο μαγικό. Τά μυστήρια εἶναι ἡ οὐσιαστική ζωή καί σχέση τοῦ πιστοῦ μέ τό Θεό καί ἡ διαρκής φανέρωσή Του στή ζωή καί στήν ὕπαρξη κάθε πιστοῦ.

Τά μυστήρια δέν εἶναι δυνατόν νά ἀριθμηθοῦν, διότι οἱ τρόποι πού ἀποκαλύπτεται ὁ Θεός εἶναι ἀναρίθμητοι καί οἱ τρόποι πού προσεγγίζει ὁ ἄνθρωπος τό Θεό εἶναι ἐπίσης ἀναρίθμητοι. Ἡ τέλεση τῶν μυστηρίων δέν γίνεται τυπικά καί ἀσυναίσθητα. Ἀφοῦ αὐτά εἶναι οἱ δρόμοι στούς ὁποίους ἐπιτυγχάνεται ἡ συνάντηση Θεοῦ καί ἀνθρώπου, ὁ πιστός προστρέχει σ' αὐτά ὀλόψυχα καί ὀλοπρόθυμα. Μόνον ἡ ἀδυναμία τοῦ σώματος καί ἡ ἀσθένεια μποροῦν νά κρατήσουν τόν πιστό ἔξω ἀπό τά μυστήρια.

Ἡ συμμετοχή τοῦ πιστοῦ στά μυστήρια γίνεται μέ ὅλες τίς αἰσθήσεις τοῦ σώματος καί τῆς ψυχῆς. Κάθε μυστήριο εἶναι γεγονός πού συγκλονίζει τόν πιστό συθέμελα. Κατά τήν τέλεσή του ὁ ἄνθρωπος ἀπολαμβάνει ὄχι ἀπλῶς μία προσευχή καί μία συνομιλία μέ τό Θεό ἀλλά μία ἀληθινή ἔνωση μέ τήν Τριάδα. Αὐτή ἡ ἔνωση φανερόνεται μέ τό φωτισμό,

τόν άγιασμό και τή μεταμόρφωση του άνθρώπου. Κάθε μυστήριο είναι μία καινούρια άφετηρία για πνευματικούς άγώνες και πλούσια έσωτερική καρποφορία.

Μέ τή σημερινή έορτή ή Άγία μας Έκκλησία θέλει νά μάς πεί ότι μπορεί νά μήν έχουμε τό Χριστό πλέον ανάμεσά μας κατά τρόπο όρατό, αλλά Τόν έχουμε, όχι ανάμεσά μας αλλά μέσα μας, κατά τρόπο πραγματικό. Η παρουσία του Χριστου στην ύπαρξή μας επιτυγχάνεται μέσα στα ιερά μυστήρια, τά όποια τελεσιουργεί ο Άληθινός Παράκλητος, τό Πνεύμα τής Άληθείας, τό τρίτο πρόσωπο τής Άγίας Τριάδος.

Καθώς λοιπόν πορευόμαστε τήν κουραστική καθημερινότητα μέ τίς άμέτρητες αντιξοοότητες και τά πιό δύσκολα προβλήματα, μπορούμε νά είμαστε ήρεμοι και χαρούμενοι πώς δέν κάνουμε αυτή τήν πορεία μόνοι μας. Έχουμε μαζί μας τόν Παντοδύναμο Κύριο. Έπικοινωνοῦμε μαζί Του προσευχητικά, όπου και άν βρεθοῦμε, και ένωνόμαστε μαζί Του άληθινά μέσα στα Μυστήρια τής Έκκλησίας. Αυτά τά Μυστήρια είναι τό δώρο

τῆς Πεντηκοστῆς, τό δῶρο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σέ
ὄλους μας. Ἄς προστρέχουμε πρόθυμα. Ἄς
συμμετέχουμε ἀληθινά καί ὀλοκληρωτικά καί ἄς
ἀγιαζόμαστε, ὅπως μᾶς ταιριάζει καί ὅπως μᾶς
προόρισε ἡ ἀγάπη τοῦ Δημιουργοῦ μας, Τόν ὁποῖο
γιά ὄλ' αὐτά τά ἀτίμητα δῶρα Του ἀξίζει νά
δοξάζουμε γιά πάντα. Ἀμήν.